

કુરીં પટવામાં તજવીદ (સહીં ઉચ્ચાર)નું મહત્વ અને આપણો !

:: સંપાદક ::

મૌલાના ઈમરાન રજા મિસબાહી દયાદરવી
(મુદર્દિસ દારુલ ઉલ્લૂલ બરકાતે ખવાજા-આમોદ)

પડાશક

અંજુમને રગાએ મુસ્તફા (દયાદરા)

C/o. ફિયુઝને રજા મંજિલ, મુા.પો. દયાદરા, તા. જિ.: ભરૂથ,
પિન. ૩૮૨૦૨૦ ફોન.: (૦૨૬૪૨) ૨૧૦૪૧૧,
૨૮૦૦૧૧, ૨૮૦૧૮૨, મો.: ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

Web. :www.barkatekhwaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

પ્રકાશન નં. : ૧૮૪ આવૃત્તિ-૧ પ્રતિ: ૪૫૦૦
૨૭-૨૪બુલ મુરજજબ હિ.સ. ૧૪૩૨ જુન-૨૦૧૧

જુરાની આર્ટ-દયાદરા મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન

GRWB/057/Bharuch/02

C/o. ફિયુઝને રજા મંજિલ, મુા.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂથ.
પિન : ૩૮૨૦૨૦, મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

ધ્યારા દીની ભાઈઓ ! ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા સુનીઓની એક અજોડ સંસ્થા છે કે હુંગર યુલ્ફના નાલેન પાકના સદકામાં આ સંસ્થા થકી લગભગ ૨૨૭ મદ્રસા-મસ્જિદનું પગારમાં સહકાર કરીને સંચાલન કરવામાં આવી રહ્યું છે. તેમની વિજિટ તથા ઈસ્લામિક કાર્યક્રમોની જમાવી બેઠેલા હતા તેમને ગુમરાહિયતથી બચાવવા આપણા મિશન ડેણ લેવામાં આવ્યા છે. અહેલે સુન્તતનો પરયે ત્યાં લહેરાવી મસ્લિકે આ'લા હજરતની બોલબાળા કરવામાં આવી છે. તો આપની વિલ્લાહ, ઝકાત, સદકા, ઐરાત, ફિત્રા, કુબર્નિની ખાલો, ન્યાઝની વગેરે રૂક્મોને ઉપરોક્ત સરનામે M.O., ચેક, ડ્રાઇટથી અવશ્ય પહોંચાડી દુનિયા તથા આખેરતની ભલાઈ મેળવો.

આ મિશનને કઈ રીતે સહકાર કરી શકો છો ?!

- ★ આપની શક્તિ અનુસાર કોઈ એક અથવા બે કે એથી અધિક મદ્રસાના માસિક પગારની જવાબદારી લઈને.
- ★ મસ્જિદ અથવા મદ્રસાના બાંધકામ માટે ગરીબ આખાઈઓમાં જરૂરત હોય ત્યાં મસ્જિદ-મદ્રસા બંધાવી આપીને.
- ★ મદ્રસાઓ માટે કુરીં શરીફ, કિતાબો, પાટલીઓ તથા મસ્જિદો માટે સર્ક, ચટાઈ, મુસલ્લા, ટુવાલ વગેરેની સહાય કરીને.
- ★ જરૂરત હોય ત્યાં પાણી માટે બોરોંગ કરવાની જવાબદારી લઈને. વગેરે કામોમાં સહકાર આપવા માટે ઉપરોક્ત સરનામે સંપર્ક કરો.

-લિ. ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْكَ وَسَلَّمَ

કુર્અન પટવામાં તજવીદ (સહીં ઉચ્ચારનું) મહત્વ અને આપણો !

સૌ કોઈ જાણે છે કે નમાઝમાં કિર્ખત ફર્જ છે. ફર્જ એટલે જેમ કે નમાઝમાં દરેક રકાતમાં રુક્ખુઅ કે બે સિજદા ફર્જ છે, જો રુક્ખુઅ હુકમ પ્રમાણે ન કરો કે સિજદામાં પેશાની જમાવીને તથા નાકની નરમ હાડકી દબાવીને સિજદા ન કરો, બલ્કે ભલે એ રીતે પણ એક જ સિજદો કર્યો તો પણ નમાઝ ન થઈ ! જેમ કે હદ્દીષમાં છે કે, "માણસ સાઈં વરસ સુધી (જીવનભર) નમાઝ પટતો રહે છે પણ તેની એક પણ નમાઝ બારગાહે ઈલાહીમાં ફિલૂલ થતી નથી ! કેમ કે તે રુક્ખુઅ તથા સિજદા સંપૂર્ણ તરીકાથી અદા નથી કરતો."

એ જ પ્રમાણે કિર્ખત એટલે કુર્અનની કોઈ સૂરતમાંથી "અલ્હમુ" પછી કમસે કમ ત્રણ નાની કે એક મોટી આયત પઢવી. હવે એ જે પ્રમાણે કુર્અનમાં ઉત્તરી છે તેવું જ પટાવું જોઈએ ! કુર્અનમાં એ (છોટા કાફ) છે અને તમો પણો ક્રીં (બડા કાફ) તો અર્થ બદલાશે અને નમાઝ તૂટી જશે,

નમાઝ થશે જ નહીં ! (જેમ કે છોટા કાફથી "કલ્બ" એટલે કૂતરુ અને બડા કાફથી "કલ્બ" એટલે હિલ.) જેથી અલ્લાહે જેવું ઉત્તર્યુ તેવું જ કુર્અન પઢવું. એટલે ઉચ્ચારો સહીહ કાઢવા કુર્અનના હુકમથી ફર્જ છે, નહીં તો નમાઝ થશે નહીં.

★ જરા ગંભીરતાથી વિચારશો ખરા ? ! ★

હવે વિચારો કે કથામતમાં સૌ પથમ નમાઝનો હિસાબ થશે, એ સહીહ નીકળશે તો અન્ય અમલો ગણત્રીમાં આવશે, નહીં તો સર્વ બેકાર જશે. નમાઝ દિવસમાં પાંચ વખત પટવાની અને તે ફર્જ છે, ન પટી તો જહન્નમનો અગ્રાબ થશે ! અને પઢવાની એ રીતે કે રબના બતાવેલા કાનૂન પ્રમાણે પઢવાની તો ફિલૂલ થવાની ઉમ્મીદ રહેશે, આપણી મરજ પ્રમાણે નહીં !

અફસોસની વાત કે આટલી અગત્યની ઈબાદતને સલામત રાખવાની કોઈને પણ પડી નથી ! (ઈલ્લા માશાઅલ્લાહ !) આપણો ત્યાં મસ્જિદો-મદરસા હવે કરોડોમાં બનતા થયા અને આપણો ફુલાવા માંડયા કે આપણો ખૂબ તરક્કી કરી નાખી ! પણ એ કરોડોની મસ્જિદ-મદરસામાં બે ત્રણ હજારનો પગારદાર ઈમામ અને મુદર્દિસ કે જ તજવીદથી અજાન છે ! તથા ૧૨૦૦-૧૫૦૦નો પગારદાર બાંગી કે જેને "અલ્લાહ અકબર" પઢતાં નથી આવડતું ! કદી અલ્લાહ "અકબાર" તો કદી કાંઈક પઢે છે ! બીચારો મજૂર કક્ષાનો કેવળ સાફ સફાઈ કરી શકે તેવો માણસ છે તેની પાસે ઈસ્લામની પ્રભાવશાળી શાનદાર નિશાની એટલે અજાન પણ દેવડાવવામાં આવે છે ! જેમાં અજબના રાગડા નીકળતા હોય

તેવું તે પછે છે. કદીક નમાજ પણ પઢાવાય છે ! તો વળી મદરસામાં પણ એ જ મુદર્દિસ બને છે. બીચારો અલેઝ, બે, તે, ષે ! બૂમો પાડી પાડીને પઢાવી દે છે. આપણે ન્યાઝ કરવા માટે સહેજવારમાં હજારો જમા કરી દઈએ, ઉર્સ કરવા અનલિભિટ ખર્ચ કરીએ પણ કુર્અન શીખવા—શીખવા નમાજમાં સહીહ પછે તેવો ઈમામ કે ફારી લાવવા ન ખર્ચ શકીએ ! તાજમહલ જેવી મસ્જિદો અને લાલ કિલ્લા જેવા મદરસા બનાવી શકીએ પણ પટાઈના મામલામાં થોડાક ખર્ચ સારા ફારી ન રાખી શકીએ ન બાળકોને ફારી બનાવી શકીએ ! હા ! ન્યાઝ, ઉર્સ વગેરે આપણી મુખારક અલામતો છે, આપણે શરીઅતના વર્તુળમાં રહીને અક્ષીદતમંદીથી એ પણ કરીએ, પણ સાથો સાથ જે ચીજો ફર્જ અચન છે તેને કેમ ન કરીએ ? ! કે ફર્જ વિના કોઈ મુસ્તલબ, નફલી ઈબાદતો ફ઼બૂલ થશે નહીં ! જેથી એ ચીજોનો સવાબ સલામત રાખવા, ફ઼બૂલ થવા માટે ફર્જ કામો કરવાં અનિવાર્ય છે અને તેના કર્યા, શીખ્યા વિના કોઈ ચારો જ નથી, તે યાદ રાખશો.

ન્યાય પ્રિય વાંચક બંધુઓ ! તો આજે એજ અત્યંત અગત્યના અને જરૂરી એવા વિષય "ક્રિએત" ને શીખવાની જરૂરત તથા તેના ફાયદા અને ન શીખવાથી થતા દીની દુનિયાવી નુકસાનો વિશે કુર્અન તથા હદીષની રોશનીમાં ઉલમા તથા ફુક્હાના કથનો દ્વારા ગંભીરપણે ચર્ચા કરીશું, એ જ આશા સાથે કે શાંતચિત્તે ખોડે ખુદા સાથે તેનો અભ્યાસ કરી અમલ કરવાની તમો જરૂર કોશિશ કરશો તથા દીની દુનિયાવી ભલાઈઓ હાંસલ કરશો. અલ્લાહ તાલા ઈલ્મો અમલની

તૌઝીક અતા ફર્માવે. (આમીન)

આપણે જોઈએ છીએ કે કોઈ પણ કાર્ય કોઈ પણ વસ્તુ ત્યારે જ સંપૂર્ણ ગણાય છે જ્યારે તેને તેના સર્વ ફાયદા ફાનૂન, નીતિ નિયમો તથા તેના સંપૂર્ણપણે લાભદાયક થવાની રીત અને તરીકા મુજબ કરવામાં આવે, અન્યથા તે કાર્ય તે વસ્તુ અપૂર્ણ તથા અધૂરી રહી જાય છે, કરનારને તેનો કોઈ લાભ કે ફાયદો થતો નથી બલ્કે ઘણીયે સ્થિતિઓમાં તો ઉલ્ટુ નુકસાન પણ ભોગવવું પડે છે.

★ સહીંહ ક્રિએત વિના નમાજ થશે નહીં ! ★

હે મુસલમાનો ! અલહમુલિલ્લાહ ! આપણે મુસલમાન છીએ. ઈસ્લામ એક સંપૂર્ણ તથા સફળ જીવનશૈલી અને Complet code of life છે, તે જે રીતે દુનિયાવી જિંદગીની પ્રત્યેક જરૂરિયાત અંગે આપણને માર્ગદર્શન આપે છે તેવી જ રીતે દીની બાબતોમાં પણ આપણી સંપૂર્ણ રહનુમાઈ કરે છે. ઈસ્લામ સ્વીકાર્ય પછી ફર્જ થતી ઈબાદતોમાં સૌ પ્રથમ ઈબાદત નમાજ છે અને ઘણી જ તાકીદપૂર્વક વારંવાર તેનો હુકમ કરવામાં આવ્યો છે. તો સમજાયું કે નમાજ સૌથી અહેમ અને અગત્યની ઈબાદત છે. નમાજમાં અમુક શર્તો, ફર્જો, અને વાજિબો છે જેનાથી નમાજ સંપૂર્ણ થાય છે, એ ફર્જો પૈકી એક ફર્જ 'ક્રિએત' (અર્થાત : કુર્અન શરીફ પઢવું) પણ છે અને આ ફર્જ ત્યારે જ પૂરો થશે જ્યારે કુર્અનને તજવીદથી (સહીહ ઉચ્ચાર તથા ફાયદા મુજબ) પઠવામાં આવે, નહીં તો આ ફર્જ અધૂરો રહી જવાથી (ક્રિએતમાં ભૂલ થવાથી) નમાજમાં ખરાબી આવશે અને અમુક સ્થિતિઓમાં તો સંદર્ભ નમાજ

થશે જ નહીં ! માટે તજવીદનું શીખવું ઘણું જ જરૂરી છે.

★ તજવીદનો હુકમ કુર્અન, હિન્દી તથા ઉલમાના કથનોની રોશનીમાં ★

અલ્લાહ તાદીલ કુર્અને મુફ્કદસમાં ભારપૂર્વક ફર્માવે છે :

- ★ **وَرَتَلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا** "અને જરૂર કુર્અનને તરતીલ સાથે પઠો." (સૂ. મુઝમ્મિલ)
- ★ **وَرَتَلَنَا تَرْتِيلًا** "અમે એને તરતીલથી (પદ્ધતિસર) નાભિલ કર્યું."
- ★ હજરત જૈદ બિન ખાબિત રષિલ્લાહ અને ફર્માવ્યું : "إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَقُرَأَ الْقُرْآنَ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْهِ سَكِينَةً" "બેશક ! અલ્લાહ તાદીલ એ વાતને પસંદ ફર્માવે છે કે કુર્અનને એ જ રીતે પઠવામાં આવે જે રીતે નાભિલ કરવામાં આવ્યું."
- ★ રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "કુર્અનને પોતાના અવાજથી શાણગાર આપો." (અર્થાત) : સારા અવાજમાં પઠો.
- ★ **إِقْرُوْا الْقُرْآنَ بِلُحُونِ الْعَرَبِ** "કુર્અનને અરબી લહેજામાં પઠો."
- ★ **رَبِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ** તે અમારા રસ્તા પર નથી."
- ★ અલ્લામા જરી ફર્માવે છે : "જે કુર્અનને તજવીદ સાથે ન પઢે તે ગુનેહગાર છે."
- ★ "ધણા કુર્અન પઠવાવાળા એવા છે કે પોતે કુર્અન તેમના પર લા'નત કરે છે."

ઉલમા ફર્માવે છે, આ વર્દિદના પાત્ર ત્રણ પ્રકારના લોકો છે :-

(૧) બે અમલ કારી (કુર્અન પઠનાર) (૨) પોતાના તરફથી કુર્અનની તફસીર કરનારા (૩) કુર્અને મજદુને તજવીદના (ફાયદા) વિરુદ્ધ ગલત પઠનારા.

મુહાર્રિરે ફન અલ્લામા જરી 'અન્નશર'માં ફર્માવે છે, હજરત જુવેર જહિલાકથી મરવી છે. ઈથે મસ્તિદ رَبِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ એ ફર્માવ્યું, કુર્અનને મુજાવદ કરો ! (તજવીદ સાથે પઠો !) અને તેને સારા અવાજોથી જીનત આપો તથા તેને ખૂબ સ્પષ્ટ (સાફ સાફ) પઠો. હા, બેશક ! તે સ્પષ્ટ છે, અને અલ્લાહ તાદીલ પસંદ ફર્માવે છે કે તેને સ્પષ્ટ પઠવામાં આવે.

ઈથે તજવીદમાં મહાન દરજો ધરાવતા અલ્લામા શમ્સુદીન અબુલ્યાયેર મુહમ્મદ બિન અલ્બજારી પોતાની સુપ્રસિદ્ધ કિતાબ 'અલ મુફ્કદમતુલ જરૂરિયા'માં ફર્માવે છે, "કુર્અન મજદુને તજવીદ સાથે પઠવું એટલા માટે જરૂરી છે કે અલ્લાહ તાદીલએ કુર્અનને તજવીદ સાથે નાભિલ ફર્માવ્યું છે અને આપણા સુધી પણ કુર્અન તજવીદ સાથે જ પહોંચ્યું છે."

અલ્લામા જલાલુદીન સિયુતી 'અલ ઈત્કાન ઈ ઉલ્લિમિલ્કુર્અન'માં ફર્માવે છે, અર્થાત : "એમાં શંકા નથી કે જે રીતે મુસલમાનો પર કુર્અનના અર્થને સમજવું અને તેના પર અમલ કરવું એક ઈબાદત છે અને આ તેમના પર ફર્જ કરવામાં આવ્યું તેમ જ કુર્અનના અલ્ફાજ (શબ્દો)ને સહીહ તરીકા પર પઠવું અને તેના હફોને એ રીત મુજબ ઉચ્ચારવું

ਕੁਆਨ ਪਟਵਾਮਾਂ ਤਜਵੀਦਨੁੰ ਮਹੱਤਵ

પણ લાજીમ તથા ફર્જ છે જે રીતનો ઉચ્ચાર ઈલ્મે કિર્ાર્તના
ઈમામોએ નભીએ કરીમ عليه السلام થી આપણા સુધી પહોંચાડયો
છે."

અહ્વામા મક્કી ‘નિહાયતુલ્કૃવલિભુજીદ’માં ફર્માવે છે :
 “તહફીકુ (યકીનન !) તજવીદના વાજિબ હોવા પર જમાનાએ
 નબવીથી લઈ આપણા જમાના સુધી ઉમ્મતે માંસૂમા એકમત
 રહી છે, કોઈએ પણ આ (તજવીદના વાજિબ હોવા)માં વિરોધ
 ન કર્યો અને આ (સહમતિ) મજબૂત દલીલોમાંથી એક ઘણી
 જ મજબૂત દલીલ છે.”

ઈમામ અહમદ રજા મુહદ્વિષે બરેલ્વી ફર્માવે છે,
 "કુર્અનની સુનિશ્ચિત આયતો, નબી عليه السلام ની મુતવાતિર
 હદીષો, સહાબા, તાબેર્ન, તમામ એઈમાંથે કિરામ
 ના عليه الرَّحْمَةُ وَ الرُّضْوَانُ ઈજમાઓ (સહમતિ)થી 'તજવીદ'
 હક્કું અને વાજિબ તથા અલ્લાહ તથાતાની શરીઅતનો દીની
 ઈલમ છે.

અહ્લાહ તાલાએ ફર્માવ્યું : "અને જરૂર કુર્બાનને તરતીલ સાથે પઢો." (ફિતાવા રજવિદ્યાહ, પેજ-૧૧૮, ભાગ-૩, રજા એકુડમી-મંબઈ)

ઉપરોક્ત વિગતો તથા હકીકતોથી સાબિત થયું કે સરકારે મદ્દીના મહભતે વહયો સકીના અને સહાબાએ કિરામ ચલ્લાલું અને સહાબીઓ આપું રાત્રિના પવિત્ર યુગથી આ જમાના સુધી તમામ તાબદીન, તજું તાબદીન, મુફ્સિસરીન, મુહદિધીન, મુજતહિદીન, કુહા, કુર્રા, મુજવિહીન અને ઉદ્માએ રજ્બાનિથીન તજવીદ અને કિર્ખતના ફર્જ તથા વાજિબ

કુર્અન પટવામાં તજવીદનું મહત્વ

હોવા પર એકમત રહ્યા છે. અને નમાજમાં કિર્તાત એટલે
કુર્ચાન પદવું ફરજ છે તો આ ફરજના સહીહ તરીકા પર અદા
થવા માટે કિર્તાત તજવીદનું શીખવું અત્યંત અનિવાર્ય થઈ જાય
છે. તજવીદ વગર કિર્તાત સહીહ થવી શક્ય નથી અને આ
નમાજ પટાવનાર, પટનાર તથા દરેક નમાજી માટે
જરૂરી છે એટલા માટે કે ફર્માને રસૂલ ﷺ છે : "જરૂરતનો
ઈલમ દરેકે જાણવો ફરજ છે."

અલ્લામા સદરુશશરીઅહુ ફતાવા શામીના હવાલાથી બયાન
કર્મચિ છે : જરૂરતના કિંદળી મસાઈલ જાણવા ‘કર્ઝ
એન’ છે અને જરૂરતથી વધુ મસાઈલ શીખવા હુઅનિ
મોટે કરવાથી ઉત્તમ છે. (બહારે શરીયત, ભાગ-૩, પેજ-૧૧)

આ'લા હજરત અજીમુલ બરકત ઈમામ અહમદ રાશી ફર્માવે છે, "દરેક વ્યક્તિ પર તેની મૌજૂદ જરૂરતના મસાઈલ શીખવા કર્યે ઔન છે.

તો અત્યાર સુધીના વર્ણનથી માલૂમ થયું કે જરૂરત પૂરતો ઈલ્મે તજવીદ શિખવો કર્ણ એને છે.

★ તરતીલ એટલે શું ? ★

મૌલાએ કાયેનાત હજરત અલી મુર્તજા رض તરતીલની વ્યાખ્યા કરતાં ફર્માવે છે : "કુર્બાનના હૃદફને સહીહ મઘરજ (ઉચ્ચાર, ઉદ્ભબ સ્થાનથી) અને સિફાત (ખૂબીઓ) સાથે અદા કરવા તથા વક્ફ (અટકવા)ના સ્થળો તથા સ્થિતિઓને જાણવાનું નામ તરતીલ છે." અને તજવીદ એ ફાયદાઓને કહેવામાં આવે છે જે મનાથી કુર્બાનના હૃદફ સહીહ અદા થાય.

★ તજવીદ વિરુદ્ધ પટવાથી થતાં નુકસાનો ★

તજવીદના ખિલાફ પઢવામાં આવે તો તેનાથી લહન
(ગલતી) લાજિમ આવે છે. લહનના બે પ્રકાર છે : (૧) પ્રથમ
એ કે હુક્ક બદલાય જાય અથવા કાયદા વિરુદ્ધ તેમાં વધારો
ઘટાડો કરવામાં આવે અથવા જબર, જેર, પેશ, જરૂર અને
તશીદ વિગેરેમાં ફેર બદલ થાય એને લહને જલી કહેવામાં
આવે છે જેમ કે **وَلَا الظَّالِمُونَ** અથવા **وَلَا الْظَّالِمُونَ** (અને
(૨) અથવા ઝથી બદલીને) અને **وَلَا نَسْتَعِينَ** ને **وَلَا نَسْتَعِينَ** અને
તુંને વિગેરે પઢવું, આવી ગલતી કરનાર ગુનેહગાર
થાય છે અને આ હરામ છે, આવી ગલતીથી અર્થ બગડી જાય
છે. અથવા શાહનો અનર્થ થઈ જાય છે જે સંદર્ભ નાજાઈજ
છે. (૨) અને જે સિફતો હુરુફની જીનત તથા સજાવટ માટે
હોય છે તે અદા ન થાય તો એને ‘લહને ખફી’ કહેવામાં
આવે છે જેમકે પુર હુરુફને બારીક પઢવા, ઈષ્ફાની જગાએ
ઈજુહાર અથવા ઈજુહારની જગાએ ઈદગામ વિગેરે કરવું,
આનાથી પણ બચવું જરૂરી છે કારણ કે આ મકરુહ બલ્કે હરામ
છે.

નીચેના કોઈ પરથી સમજી શકાય છે કે તજવીદ (સહીહ
ઉચ્ચાર) સાથે કુર્યાંન પઢવું કેટલું મહત્વનું છે કે અમુક ઠેકાણે
તો અર્થ બદલાતાં કેવળ નમાજ જ ન તૂટે બલ્કે કુઝ પણ લાગુ
થઈ શકે છે ! જેથી જે લોકો ગુજરાતી લિપિમાં કુર્યાંન,
દુઆઓ પટે છે તેમણે સારા ફારીને તે સંભળાવી
ઉચ્ચારો સહીહ કરીને જ પટવું જોઈએ, નહીં તો
કચાંક સવાબને બદલે અગાબ ન વહોરી બેસે.

તરજીવીદના અલાપે કુઝાંની આચારોના અધ્યમાં થતા કેદકરારની એક અભે

★ શાહી ★	★ શાહી ★	★ શાહી ★
જૂણ બહુ અહેમ (૫)	પરસાંસા॥	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (૧)
દુઃખ પ્રિય આપવાથી રَبِّ الْعَالَمِينَ (૧)	સામનું જગતનો પાલનહાર رَبِّ الْعَالَمِينَ (૧)	أَلْهَمُ (૫)
અમે જેગલી જનીએ છીએ નિબેદ (૨)	અમે તારી જ ઈજાદત કરીએ છીએ નિબેદ (૨)	أَلْهَمُ (૫)
અમે થાકી જણીએ છીએ નિસ્તારીન (૨)	અમે લારાથી મદ્દ માંગીએ છીએ નિસ્તારીન (૨)	أَلْهَمُ (૫)
જેમના પ્રત્યે તું તું ધીમેથી રહ્યો وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَّمِنَ (૨)	જેમના પ્રત્યે તું તું ધીમેથી રહ્યો وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَّمِنَ (૨)	أَلْهَمُ (૫)
સટ્ટે ન ચલાવ કુલ (૧)	સટ્ટે ન ચલાવ કુલ (૧)	أَلْهَمُ (૫)
આખુણી તું (૩)	આપ ફરજિય તું (૩)	أَلْهَمُ (૫)
તે અદ્વાર કમજોર છે હું-ال્લાહ હાદ (૫)	તે અદ્વાર કમજોર છે હું-ال્લાહ હાદ (૫)	أَلْهَمُ (૫)

★ સહીઈ ઉચ્ચાર ન કરવાથી અર્થ બદલાય જતાં નમાજ થશે નહીં ★

તજવીદ વગર નમાઝમાં કુર્અન શરીરક પઢવાથી અગર એવી ભૂલ થઈ જેનાથી અર્થ બદલાઈ જાય તો નમાજ ફાસિદ થઈ જશે અને નમાજ થશે નહીં.

મરાઠા : અગર એક હફ્ફની જગાએ બીજો હફ્ફ એ કારણે અદા થતો હોય કે પઢનારની જ્ઞાનથી તે હફ્ફ અદા નથી થતો તો એ મજબૂર છે, તેના માટે જરૂરી છે કે તે સતત (જીવનભર) કોશિશ કરે, અને અગર લાપરવાઈના કારણે આમ થાય છે જેમ કે આજકાલના ઘણા હાફિઝો, આલિમોની હાલત છે કે અદા કરી શકે છે પણ જે ખચાતીમાં હફ્ફ બદલી નાખે છે, તો અર્થ બદલાય જાય તો નમાજ નહીં થાય. આવી જેટલી નમાજો પટી હોય તેની ફરી જરૂરી છે.

મરાઠા : જેનાથી હુરુફ સહીહ અદા ન થતા હોય તેના પર વાજિબ છે કે હુરુફ સહીહ અદા કરવા માટે રાત દિવસ સંપૂર્ણ કોશિશ કરે, અને સહીહ પઢવાવાળાઓ પાછળ નમાજ પઢી શકતો હોય તો બને ત્યાં સુધી એમના પાછળ પઢે અથવા તે આયતો પટે જેમના હુરુફ સહીહ અદા કરી શકતો હોય. અને આ બંને શક્ય ન હોય તો કોશિશના જમાનામાં તેની પોતાની નમાજ થઈ જશે અને તેના પાછળ તેના જેવાઓની. (હર્ર મુખ્યાર, રહુલ મુહ્યતાર, બહારે શરીયત)

મરાઠા : જેણે સુખ્ષાન રખ્ખીયત અઝીમ માં ઉદ્દેશ્યના છને ; પઢ્યો તો નમાજ જતી

રહી, માટે જેનાથી ઉદ્દેશ્ય સહીહ અદા ન થાય તે સ્બેધાન રૂપી કરીને પઢે.

અફસોસ ! ઈંગ્લેન્ડ અમેરિકા જવા તથા દુનિયાવી પ્રગતિ કરવા માટે ઈજિલશ કોચીંગ તથા કોમ્પ્યુટર કલાસિસ માટે તો આપણે સમય સાથે નાણા પણ ખપાવી દઈએ છીએ પરંતુ દીન તથા દુનિયામાં સફળ બનાવતા એક દીની ફર્જનો નિઃશુલ્ક (મફત મળતો) ઈલ્મ હાંસલ કરવાની આપણને ૨૪ બરાબર ચિંતા નથી થતી ! આ છે આપણી દીનથી મહોભલત ! આ છે આપણી આખેરતની ચિંતા !

અફસોસ ! દુનિયાવી માલ મતાનું સહેજ નુકસાન આપણે સહન ન કરી શકીએ, ધંધાદારીમાં પાઈ પાઈનો હિસાબ આપણે રાખતા હોઈએ પરંતુ સંપૂર્ણ ઈમાન બાદ ફર્જ થતી ઈબાદતોમાં સૌથી અગત્યની અને અતિ મહત્વ ધરાવતી ઈબાદત નમાજ જે અહુમુલ્દ ફરાઈઝ છે તેમાં થતા નુકસાનને આપણે જાણી બુઝીને કશાય અજંપા તથા ૨૪ વિના સ્વીકારી લઈએ છીએ !

★ ઈમામો સાથે તેમના વાલીઓ, ટ્રસ્ટીઓની પણ પકડ થશે ! ★

ચાદ રાખજો ! આ ગુનાહમાં પડીને નમાજ પઢાવતા હાફિઝ, આલિમ, ઈમામની સાથો સાથ સાથે તેમના વાલીઓ, તેમની પાછળ નમાજ પઢતા નમાજીઓ, મદરસા તથા મસ્જિદના સંચાલકો, ટ્રસ્ટીઓ પણ બરાબરના સહભાગી છે.

કા....ર....ણ.... ?! :-

- ★ તજવીદ વગર નમાજ તથા તરાવીહ પઢાવનાર એટલા માટે મુજરિમ કે તેમણે તજવીદનો ઈલમ કેમ પ્રાપ્ત ન કર્યો?
- ★ વાલીઓએ હુનિયવી એજ્યુકેશનની જેમ આ દીની ફર્જને પૂરો કરવા પોતાની ઓલાદ પર ધ્યાન કેમ ન આયું?
- ★ મદરસા તથા મસ્ઝિદના સંચાલકો—ટ્રસ્ટીઓએ તજવીદ સાથે સહીહ કુર્અન તથા નમાજ પઢાવતા હાફિઝ, ફારીની વ્યવસ્થા કેમ ન કરી?
- ★ આવા આલિમ, હાફિઝ, ઈમામ પાછળ નમાજ પઢવાવાળાઓએ જાણવા છતાં પોતાની નમાજોને કેમ બર્બાદ કરી?

રસૂલુલ્લાહ ﷺ ફર્માવે છે, "તમારામાંથી દરેક જવાબદાર છે અને તમારામાંથી દરેકને તેના હેઠળ રહેવાવાળાઓ વિશે પૂછપણ થશે." વિચારો! આપણી પાસે ત્યારે શું જવાબ હશે? હે મુસ્લિમાનો! પોતાની ઈલાહોને બર્બાદ ન કરો! અલ્લાહ તાદાલા ફર્માવે છે, નુંઘાં અનુભૂતિલો લાંબાં અનુભૂતિલો "પોતાના અમલોને બર્બાદ ન કરો." તજવીદના ફાયદા વિરુદ્ધ કુર્અન પટવાથી નમાજ થતી નથી, ફરીથી પટવી વાજિબ છે, તો પછી એ નમાજોને બબરાદ કરવું નથી તો શું છે? કેટલાક લોકો પ્રશ્ન કરે છે કે અમે પાબંદીથી વરસોથી નમાજો પઢીએ છીએ, નફ્લો પઢીએ છીએ છતાં કાંઈ ફાયદો કેમ જણાતો નથી! તો જાણી લો કે જ્યારે નમાજ થતી જ નથી તો પછી ફાયદો શાનો? જરા વિચારો તો! કાલે ફ્રામતના દિવસે

સહીહ થવાના ભરમમાં પદેલી આવી નમાજો આપણા મોઢા પર મારી દેવામાં આવશે તો પસ્તાવા સિવાય આપણી પાસે બીજું કાંઈ નહીં હોય, જે છૂટકારા માટે આપણે રજૂ કરી શકીએ.

★ હાલમાં થતા શાખીનાઓના હાલ ! ★

સામાન્યતઃ ૨૭મી રમઝાન પછી ઠેકઠેકાણે શાખીનામાં બે દિવસ ખત્મે કુર્અનના પ્રોગ્રામો થાય છે. ત્યાં આખી રાત સવાબની ઉત્સાહી અવામ બીચારી સવાબની નિયતે ઉભી રહી કુર્અન સાંભળે છે પણ મોટા ભાગે ખટાખટ અને ફિટાફિટ કુર્અન પઢનારા હાફિઝો જલ્દી પૂરુ કરવાની ધાડમાં તજવીદનો લેણાજ કરતા નથી. જેથી એ સૌની મહેનતો બેકાર જતી જણાય છે, અને વ્યવસ્થા કરનારનો ખર્ચો એળે જાય છે. હા! જ્યાં કાયદેસર તરતીલ સાથે કુર્અન પઢાતું હશે તેઓની આ વાત નથી. પણ સામાન્યતઃ એકસપ્રેસ જેમ પઢાય છે! જેનો કોઈ જ અર્થ જણાતો નથી. વળી એવું પણ જોયું કે મખરજની કે આયતની ભૂલ કાઢનાર સાથે જ શાખીના પઢનાર હાફેજજી જઘડો કરવા લાગ્યા! હવે આપ સમજ શકો છો કે આનાથી ક્યો લાભ થશે.

★ જરૂર પૂર્તું તજવીદ શીખવું કાંઈ અધર નથી ! ★

કેટલાક વિચારે છે કે હવે આ ઉમ્મરે ક્યાં શીખવા જઈએ? નોકરી—ધેંધામાં ફૂરસદ નથી, સમય ક્યાંથી કાઢીએ?! પણ એટલું સમજો કે જ્યારે તમે તજવીદ (સહીહ ઉર્યારથી કુર્અન

કુર્અન પટવામાં તજવીદનું મહત્વ

પઢવા) વિશેની અગત્યતા સમજી ગયા, તો આખેરતની ચિંતા સાથે જો તમે સહીહ ઉચ્ચાર ન જાણતા હોઉં તો આજથી જ સાવધાન થઈ જાવ અને કેવળ ૧૫ મિનિટનો સમય અલ્લાહને ખાતર કાઢીને રોજ કોઈ જાણકાર, હાફિઝ, કારી કે આલિમ પાસે જાવ. સામાન્યતા: મોટા ભાગના ઉચ્ચારો તો કુદરતી સહીહ જ નીકળતા હોય છે, મોટા ભાગે તથા શ તેમજ થતથા સમાંએ અને ખ-ક-ض-ત-ظ વગેરેમાં જ ગરબડ થતી હોય છે. તો કમસે કમ તેના મખરજ જાણી શીખીને વધુ નહીં તો નમાઝમાં કામ લાગે એવી અમુક આયતો જ તો છેવટે શીખી લો જેથી નમાઝ તો દુરુસ્ત થઈ જાય. અને બાળકોને દુનિયાવી તા'લીમ માટે કે જેથી તેની દુનિયા કામયાબ થાય એ માટે ઊંચી ઊંચી સ્કૂલોમાં, કોલેજો ભણાવો છો, સવાર સાંજ ટયૂશનો અપાવો છો, દૂર દૂર મોકલો છો તો આખેરત આબાદ થાય તે માટે આ તજવીદ કે કુર્અન સહીહ ઉચ્ચારથી પડે તે શીખવવા કાંઈ જ નહીં કરો ??!

કેટલાક લોકો ગુજરાતી લિપિમાં પંજ સૂરહ તથા કુર્અન પઢે છે, કહે છે કે અમને અરબી નથી આવડતું તો શું કરીએ ?? તો તેઓ પણ કોઈપણ ભોગે અરબી પઢતાં શીખે, દીનની મહોષ્યતની ભાવના સાથે શીખશે તો વાર નહીં લાગે, પણ કેવળ ગુજરાતી જોઈને પઢશે તો ચોક્કસ ગલત પઢશે અને એમાં કાંઈ લાભ થવાનો નથી, કારણ કે અરબીમાં જોઈને પઢવામાં પણ અરબી ઉચ્ચાર માટે કાળજી રાખવી પડે છે તો ગુજરાતીમાં ક્યાંથી ખબર પડશે કે ઉ તથા ટ અને એ તથા ક વગેરે માટે કયા ગુજરાતી અક્ષરો છે ?? માટે અવશ્ય

કુર્અન પટવામાં તજવીદનું મહત્વ

અરબી શીખે અને અરબી ન જ આવડતું હોય તો કુર્અનની આયતોને કેવળ આંગળી ફેરવીને જુએ તો પણ સવાબ મળશે, પણ ગલત પઢવાથી તો કાંઈ જ મળશે નહીં. બસ ! સમજદારો માટે આટલી વાતો પૂરતી છે, અલ્લાહ દરેકને હક્ક સમજવાની તૌફિક આપે. (આમીન)

آمِين بجاه النبى الکریم علیہ افضل الصلوٰۃ والتسلیم